

Character Theme : https://www.youtube.com/watch?v=pXRviuL6vMY

(สีเทา = เป็นเรื่องในอดีต ต้องเป็นสมาชิกของกลุ่มหรือเป็นบุคคลที่สนิทสนมกับพ่อแม่/ปู่ย่าของนาโอะเท่านั้นที่ทราบ)

(สีแดง = เป็นความลับ ต้องเป็นสมาชิกระดับสูง/สมาชิกของกลุ่มที่ได้โคสตอรี่มาจึงจะทราบ หรือเป็นเรื่องที่แม้แต่ตัวนาโอะเองก็ยังไม่ทราบ)

นามสกุล - ชื่อ : **山村 直** (ยามามุระ นาโอะ) (**直** - straight, ordinary, common)

นามสกุล - ชื่อ (ภาษาอังกฤษ) : YAMAMURA NAO

สัญชาติ : ญี่ปุ่น

โรงเรียน : อากะโทระกักโค

ชั้นปี : ม.ปลายปี3 (จุนโคเซย์อิน)

อายุ : 18ปี

วันเกิด : 23 กันยายน (วันศารทวิษุวัต Shuubun no Hi **秋分の日**)

เพศ : ชาย

หมู่โลหิต : O

สีผม/สีตา : ดำ

ส่วนสูง - น้ำหนัก : 186/75-78

นิสัย :

- เป็นเด็กจิตใจดีคนนึง จนคนอื่นก็สงสัยว่าอยากมาสายนี้ทำไม
- เป็นคนง่ายๆ กินง่ายอยู่ง่าย ชีวิตธรรมดาจนอาจจะดูน่าเบื่อ
- หนักเอาเบาสู้ ไม่เลือกงานไม่ยากจน
- สุภาพ มารยาทดี ติดพูดขอบคุณหรือขอโทษ มีหางเสียงเสมอ
- พูดจาเถรตรงจนเป็นไม้บรรทัด ปกติพูดน้อย แต่ถ้าถูกถามว่าคิดอย่างไรก็จะพูดออกมาตามนั้น
- หลังจากผ่านการสอบขึ้นเป็นจุนโคเซย์อินในปีที่แล้ว นิสัยนี้ก็เปลี่ยนไปเล็กน้อย มักจะเก็บงำในเรื่องบางเรื่องที่ตนกำลังครุ่นคิดอยู่มากกว่าจะพูดออกไป
- หน้านิ่ง ไม่ค่อยแสดงอารมณ์ทางสีหน้า ยิ้มยาก
- เก็บสีหน้าไม่เก่งเท่าที่คิด โดยเฉพาะอารมณ์โกรธ แต่ยังคงยิ้มยากอยู่
- เป็นผู้ตามโดยเนเจอร์ ไม่ใช่คนที่จู่ๆจะลุกขึ้นมาชี้นำใครได้ ต้องการให้คนอื่นชี้นำ
- และบุญคุณต้องทดแทน แค้นต้องชำระ
- ค่อนข้างจงรักภักดีกับคนที่นับถือหรือคนที่มีพระคุณกับตัวเอง
- แต่กับคนที่ไม่น่านับถือก็จะออกอาการเหมือนหมาเลือกนาย ถูกใช้ให้ทำอะไรก็ดูจะไม่เต็มใจเท่าเวลาทำให้คนที่นับถือ
- ไม่ชอบสูบบุหรี่และไม่ดื่มเหล้า แต่หากถูกสั่งให้ทำก็จะพยายามทำ (ซึ่งจริงๆแล้วก็สูบบุหรี่ไม่เป็น กินเหล้าไม่เก่ง เป็นพวกเมาแล้วหลับ)
- ต่อมาค้นพบว่าถ้าเมาช่วงที่มีเรื่องหนักใจจะหุนหันพันแล่นขึ้นกว่าเดิม
- กระตือรือร้นและมั่นคงในสิ่งที่ตัวเองวางเป้าหมายเอาไว้ได้อย่างน่ากลัว
- รั้น

ประวัติ :

- ยามามุระ ไทกิ (พ่อของนาโอะ) สมัยหนุ่มๆนั้นเป็นหนึ่งในพวกshingiinหรือทีมทนายความที่ทำงานให้กลุ่มกลุ่มอากาซึเมะโทระ เขาเป็นทนายความที่เก่งกาจแห่งยุคคนหนึ่ง สามารถสู้คดีให้พวกพ้องของกลุ่มรอดจากการถูกจับกุมไปได้หลายคน เหล่าบุคคลที่เป็นผู้สูญเสียหรือผู้เสียหายต่างโกรธแค้นไทกิเป็นอย่างมาก แต่เพราะไทกิอยู่ใต้การคุ้มครองของกลุ่มอากาซึเมะโทระก็ไม่มีใครกล้าแตะต้องเขา

- ในปี ค.ศ. 2005 ผู้นำกลุ่มรุ่นที่ 15 เริ่มจัดร่างสนธิสัญญาไม้ขีดไฟอย่างเต็มรูปแบบ

- บ้านเดิมของไทกิอยู่ในเขตกลางของเมืองชิบะ ครอบครัวของไทกิเป็นบุคคลธรรมดาที่ไม่เกี่ยวข้องกับยากูซ่า มีเพียงตัวไทกิเท่านั้นที่ทำงานให้อากาซีเมะโทระ ซึ่งเส้นทางชีวิตที่เขาเลือก ทำให้พ่อของเขา ยามามุระ ชิโอะ (ปู่ของนาโอะ) ที่เกลียดยากูซ่าเป็นทุนเดิม เกือบจะตัดพ่อตัดลูก หากไม่ได้แม่ ยามามุระ อิริเอะ (ย่าของนาโอะ) ขอร้องเอาไว้ ตราบชั่วลมหายใจของชิโอะ ครอบครัวของไทกิไม่เคยรับเงินที่เขาส่งไปให้เลยแม้แต่เยนเดียว ชิโอะตราหน้ามันว่าเงินเปื้อนเลือด แต่ถึงจะเป็นเช่นนั้น ไทกิก็ยังส่งเงินกลับไปเสมอแม้ว่ามันจะถูกตีกลับมาหาทุกเดือน

- ไทกิได้พบกับภรรยา ฮายาชิ ซึบากิ ซึ่งเป็นบุคคลนอกกลุ่ม และได้แต่งงานกันอย่างเงียบๆ โดยที่คนในกลุ่มอากาซีเมะโทระที่สนิทกับไทกิบางส่วนเท่านั้นที่ได้ร่วมงานแต่งงาน

- แท้จริงแล้ว ซึบากิ เป็นสมาชิกระดับสูงของอาโอซากิโซ ที่ถูกส่งมาแฝงตัวเป็นอนุภรรยาของโอยะบันกลุ่มย่อยลำดับที่สามของกลุ่มชิโรชิรุฮาเนะ หล่อนตกหลุมรักไทกิในตอนที่เขาว่าความให้คดีการลักพาตัวสามีของหล่อนที่มีผู้ต้องสงสัยเป็นคนของกลุ่มอากาซีเมะโทระ ซึบากิที่เบื่อหน่ายชีวิตที่ต้องหลอกลวงหักหลังผู้อื่นอยู่ร่ำไปภายใต้คำสั่งของอาโอซากิโซ เมื่อสามีของตนหายสาบสูญไปจึงได้ปลดตนเองเป็นอิสระ และได้มาแต่งงานกับไทกิ

- หลังจากซึบากิให้กำเนิด นาโอะ (ลูกชาย) ได้ 5 ปี และ เรนะ (ลูกสาว) ได้ 2 ปี วันหนึ่งสองสามีภรรยาที่อยู่ในอาการรีบร้อนผิดปกติก็นำลูกทั้งสองของตนมาฝากไว้ที่บ้านพ่อแม่สามีพร้อมกับเงินและของใช้ติดตัวเด็กจำนวนหนึ่ง ก่อนที่จะรีบขึ้นรถขับจากไปโดยไม่ได้บอกว่าจะไปไหน ในคืนเดียวกันนั้นเอง ยามามุระ ไทกิ และ ยามามุระ ซึบากิ เสียชีวิตทั้งคู่จากเหตุรถคว่ำ หากแต่การชันสูตรยังคลุมเครือ เนื่องจากพบรอยกระสุนบนตัวรถที่ไหม้เกรียม แต่เพราะไทกิถือว่าเป็นบุคคลผิดกฎหมาย ตำรวจจึงตัดสินว่าเป็นอุบัติเหตุและไม่คิดจะสืบสาวราวเรื่องต่อ

- แท้จริงแล้วไทกิและซึบากิถูกคนของกลุ่มชิโรชิรุฮาเนะสังหารเพื่อแก้แค้นให้กับสมาชิกกลุ่มที่หายสาบสูญไป โดยจงใจทำให้ดูเป็นเหมือนอุบัติเหตุ คืนนั้นทั้งคู่รู้ตัวว่ากำลังถูกตามฆ่าจึงนำลูกมาฝากไว้ก่อนจะพยายามขับรถหลบหนีออกนอกเมืองแต่ไม่สำเร็จ

- เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในช่วงที่กำลังทำสนธิสัญญาไม้ขีดไฟ ชิโรชิรุฮาเนะต้องการจำกัดความบาดหมางทุกอย่างที่มีให้มันจบไป จึงสั่งเก็บทั้งไทกิและซึบากิให้ตายตกไปพร้อมๆกัน การตายของทั้งคู่ทำให้อากาซีเมะโทระค่อนข้างเคลือบแคลง แต่เพราะสนธิสัญญากำลังจะเกิดขึ้น จึงต้องยอมปิดตาข้างหนึ่งปล่อยให้ความบาดหมางตรงนั้นจบลงไปพร้อมการเริ่มต้นของสนธิสัญญา

- ผู้สั่งการฆ่าทั้งคู่คือโอยาบุนกลุ่มย่อยอันดับสาม Ōmagatoki ฟุรุคาวะ ฮายาบุสะ (สมัยนั้นยังเป็นกลุ่มย่อยอันดับสาม ปัจจุบันเลื่อนขึ้นมาเป็นกลุ่มย่อยอันดับสอง) ซึ่งได้รับคำสั่งโดยตรงจากการร่วมมือของอาโอซากิโชและชิโรชิรุฮาเนะ

- หลังจากการเสียชีวิต คนกลุ่มอากาชิเมะโทระไปที่งานศพ พยายามที่จะมอบเงินจุนเจือช่วยเหลือครอบครัวของไทกิ แต่ปู่ของนาโอะปฏิเสธอย่างเด็ดขาด หนำซ้ำยังถือไม้เท้าไล่ตะเพิดคนของกลุ่มออกไปจากงานศพจนไม่สามารถเกลี้ยกล่อมอะไรได้

- มีเพียง โทราซากิ โคโด อดีตคนของกลุ่มอากาชิเมะโทระซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของไทกิที่ยังคงไม่ละความพยายาม ย่าของนาโอะแอบรับเงินของโคโดมาโดยไม่ให้สามีของตนทราบ เพราะเห็นถึงความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องใช้เงิน ทั้งตัวหล่อนและสามีก็แก่มากและมีปัญหาสุขภาพ ลำพังเงินประกันที่ได้จากการเสียชีวิตของลูกชายและลูกสะใภ้ บวกกับเงินบำนาญผู้สูงอายุนั้นไม่เพียงพอที่จะจุนเจือหลานทั้งสองที่พวกเขาต้องเลี้ยงดูจนกว่าจะโต

- นาโอะรู้เพียงว่าบิดามารดาของพวกเขาเสียชีวิตเพราะอุบัติเหตุทางรถยนต์ ภาพสุดท้ายที่นาโอะจำบิดาและมารดาได้คือคนทั้งคู่มีสีหน้ากังวล มองดูเขาและน้องสาวที่ยังแบเบาะไม่รู้ความอย่างทอดอาลัย แล้วจึงรีบเปิดประตูจากไป ไม่หวนกลับมาอีก

- ในปี ค.ศ. 2015 เมื่อนาโอะอายุ 11 ปี สนธิสัญญาไม้ขีดไฟก็ประกาศใช้อย่างเป็นทางการ

- นาโอะเติบโตขึ้นเป็นเด็กผู้ชายที่ค่อนข้างเงียบขรึมและเถรตรง ฐานะที่ไม่ค่อยดีนักทำให้เขากลายเป็นคนหนักเอาเบาสู้ แอบทำงานทุกอย่างเท่าที่ตัวเองจะสามารถทำได้มาตั้งแต่อายุไม่ถึงเกณฑ์ตามกฎหมาย เงินเล็กๆน้อยๆที่ได้มาเป็นค่าสินน้ำใจก็นำมาหยอดกระปุกสำรองเอาไว้ เป็นที่เอ็นดูของคนในละแวกและคนรู้จัก แต่กับเด็กรุ่นเดียวกันนั้นไม่ใช่ เพราะความเถรตรงจนเกินไปของนาโอะ คำพูดของเขาไปดูถูกเด็กหัวโจกในละแวกเข้า จึงถูกพรรคพวกของเด็กหัวโจกรุมทำร้ายจนยับเยิน ทำให้เขาต้องฝึกต่อสู้เพื่อป้องกันตัวเองมาตลอดตั้งแต่นั้น เมื่อเติบโตขึ้นร่างกายก็สูงใหญ่ขึ้นเรื่อยๆเช่นเดียวกับฝีมือการต่อสู้ จนไม่มีใครกล้าเข้ามาทำร้ายเขาอีก

- นาโอะไม่มีเพื่อนจนกระทั่งเขาได้เข้าเรียนในโรงเรียนอากะโทระ เมื่อได้สัมผัสไลฟ์สไตล์ของคนในอากะโทระที่อยู่กันเป็นกลุ่มก้อน มีระบบระเบียบลำดับขั้นรุ่นพี่-รุ่นน้องที่แน่นแฟ้น สนิทสนมกลมเกลียวซึ่งกันและกัน เขาก็รู้สึกเหมือนได้เปิดโลกใหม่ พวกนักเลงถึงจะชอบใช้ความรุนแรงบ้างแต่ก็ไม่ได้แย่อย่างที่ปู่ของเขาเคยพร่ำสอน และเมื่อได้ฟังพวกเพื่อนๆในชั้นเดียวกันพูดถึงความสุขสบายที่จะได้จากการเป็นคนของกลุ่มอากาชิเมะโทระ เขาก็ตั้งใจอยากจะเป็นหนึ่งในสมาชิกของกลุ่มบ้างเพื่อหาเงินก้อนใหญ่มาจุนเจือครอบครัวให้สบายขึ้น แต่เมื่อนำความตั้งใจดังกล่าวไปพูดกับคุณปู่ นาโอะก็ถูกตีและถูกต่อว่าอย่างหนัก เขาเกือบจะถูกคุณปู่สั่งให้ออกจากโรงเรียนเพื่อจะได้ไม่ไปเอาเยี่ยงอย่างพวกนักเลง แต่คุณย่าของเขาได้ปรามเอาไว้เสียก่อน นาโอะถูกสั่งห้ามไม่ให้พูดถึงเรื่องนี้อีก แต่เขาก็ยังคงไม่ละความตั้งใจ

- คุณปู่ของนาโอะเสียชีวิตลงด้วยโรคหัวใจเมื่อเขาอยู่ม.ต้นปีสาม นาโอะมักจะโทษตัวเองว่าเขาทำให้ปู่เสียใจจนตรอมใจตาย แต่ย่าบอกเสมอว่ามันไม่ใช่ความผิดของเขา

- เมื่อนาโอะอายุครบ 15 ปี เป็นอายุขั้นต่ำที่สามารถทำงานพาร์ทไทม์(อารุไบโตะ)ได้ เขาก็ปฏิเสธเงินจุนเจือจากโคโดแล้วเริ่มทำงานหาเงินมาช่วยเหลือค่าใช้จ่ายของครอบครัวด้วยตนเอง โดยที่ยังมองโคโดเป็นผู้มีพระคุณอันหาที่สุดไม่ได้ เมื่อว่างเว้นจากการเรียนหรือการทำไบต์เขาก็จะไปช่วยโคโดทำงานเก็บล้างเล็กๆน้อยๆที่ร้านอาหารโดยมีสินน้ำใจเป็นอาหารทำสดและของเหลือจากการขายในวันนั้นๆนำกลับไปฝากที่บ้าน

- เมื่อขึ้นม.ปลาย นาโอะกลายเป็นหนึ่งในลูกน้องชั้นปลายแถวของพวกจุนโคเซอินในโรงเรียน เขายังไม่ได้รับยศ ยังไม่ถือว่าเป็นสมาชิกของกลุ่มเสียด้วยซ้ำ แต่ก็เป็นที่โปรดปรานของบรรดาจุนโคเซอินเพราะเขาอ่อนน้อมถ่อมตนและทำตามคำสั่งได้เป็นอย่างดี ทั้งยังหนักเอาเบาสู้ไม่เกี่ยงหน้าที่ และฝีมือการต่อสู้ก็ไม่เลวทีเดียว มีเพียงสามเรื่องที่นาโอะปฏิเสธไม่ยอมทำตาม นั่นก็คือการทำร้ายคนที่ไม่มีทางสู้ การลอบกัดคนจากข้างหลัง และการทรยศผู้มีพระคุณ

- นาโอะประจำอยู่ชมรมเคนโด้ และยังคงพยายามหาโอกาสเพื่อพิสูจน์ตัวเองให้เหล่ารุ่นพี่ได้เห็นถึงศักยภาพที่จะเป็นคนของกลุ่มด้วยความตั้งใจอย่างแรงกล้า

- ในช่วงปีที่ผ่านมา นาโอะได้เข้าร่วมการทดสอบเพื่อเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มอากะสึเมะโทระ และได้ผ่านการทดสอบจนได้ตำแหน่งจุนโคเซย์อินมาในที่สุด การทดสอบเต็มไปด้วยเรื่องที่ท้าทายศีลธรรม นาโอะในวัย 17 ปีได้เติบโตขึ้นมากเกินกว่าที่ควรจะเป็น

- ความสัมพันธ์ระหว่างนาโอะ และ โทราซากิ โคโด ผู้เปรียบเสมือนลุงแท้ๆได้เปลี่ยนไประหว่างนั้น นาโอะพบว่าตนเองได้ก่อเกิดความรู้สึกที่มากกว่าความเคารพในฐานะผู้มีพระคุณต่อโคโด และได้สารภาพความจริงว่าเขารักโคโดเสมือนชายคนหนึ่งพึงจะรัก ในวันเดียวกับวันพิธีแต่งตั้งตำแหน่ง หากแต่โคโดไม่สามารถรับความรู้สึกของเขาไว้ได้ด้วยเหตุผลทางศีลธรรม นาโอะคิดไปว่าโคโดอาจจะยังรักฝังใจกับ ไทกิ ผู้เป็นบิดาของเขาอยู่ จึงรู้สึกผิดหวังเป็นอย่างมาก

- ปัจจุบันนาโอะเรียนอยู่ชั้นปีที่3 (เรนะอยู่ชั้นปีที่2) และกำลังพยายามพิสูจน์ตนเองให้โคโดยอมรับความรู้สึกของเขาให้ได้

สิ่งที่ชอบ :

- เนื้อ
- โอนิกิริที่ย่าทำใส่เบนโตะให้ไปกินเป็นมื้อเที่ยงที่โรงเรียน
- อาหารฝีมือโคโดซัง
- ของกินเย็นๆในวันอากาศร้อน ของกินร้อนๆในวันอากาศเย็น
- แมว(แต่จะไม่ออกอาการต่อหน้าคนอื่นมาก เดี๋ยวไม่คูล/...)
- การได้รับมอบหมายงาน (ไม่เก่งเรื่องการตัดสินใจ ชอบถูกสั่งให้ทำมากกว่าคิดเอง)
- มอเตอร์ไซค์คันโปรด วัลคีรี

สิ่งที่ไม่ชอบ :

- ความจน
- โดนเรนะจับทาเล็บแต่งหน้า
- โดนดูถูกความเป็นคน
- สถานการณ์ที่ถูกบังคับให้ต้องทำเรื่องเลวร้าย ได้แก่ การทำร้ายคนที่ไม่มีทางสู้, ลอบกัดคนจากข้างหลัง, ทรยศผู้มีพระคุณ
- สถานการณ์ที่ช่วยเหลือตัวเองและคนใกล้ชิดไม่ได้ ไม่มีทางเลือกนอกจากต้องพึ่งพาอาศัยคนอื่น

งานอดิเรก :

- ตามล่าของลดราคา
- ถ่ายรูปแมวที่พบเจอข้างทาง

ความสามารถพิเศษ :

- ถือของพร้อมกันได้ทีละมากๆ เป็นสกิลที่ได้มาจากการทำไบต์ร้านสะดวกซื้อ
- ฝีมือเคนโด้ไม่ธรรมดา อาจารย์พยายามเกลี้ยกล่อมให้ไปแข่งแต่ไม่ยอมไปเพราะไม่ว่างไปซ้อมตามเวลา (แต่ก็แอบซ้อมนอกรอบเองที่บ้านช่วงดึกๆ หลังเลิกงานแล้ว)

อื่น ๆ :

- รักแรกของนาโอะเกิดขึ้นตอนม.ปลายปีหนึ่ง มีรุ่นพี่ผู้หญิงชื่อ ซายูริ มาติดพัน นาโอะรักเธอมากเพราะเธอเป็นผู้หญิงที่มีสเน่ห์แบบผู้ใหญ่(?) เขายอมทำทุกอย่างที่เธอสั่ง เธอสั่งให้เขาไปสัก “นาโอะ♥ซายูริตลอดไป” บนตัวเพื่อพิสูจน์รัก นาโอะก็ยอมเจ็บยอมทำ สุดท้ายแล้วเธอก็ทิ้งเขาไปมีแฟนใหม่ด้วยเหตุผลว่าเขาทั้งน่าเบื่อและจน เหตุการณ์นี้ค่อนข้างเป็นแผลใจของนาโอะพอสมควรจนเขาตั้งใจว่าหากได้เป็นสมาชิกกลุ่มแล้วจะไปสักทับรอยสักดังกล่าวให้หมดไปเสียที
- เคยอยู่ชมรมเบสบอลมาก่อน แต่ไปต่อไม่ไหวเพราะไม่มีเวลาซ้อม ต้องทำไบต์
- พอลองอยู่มาสองชมรมแล้วก็รู้ตัวว่าตัวเองถนัดอาวุธยาวๆที่ใช้หวดพอๆกับใช้หมัด

- เวลาโกรธจัดจนเลือดขึ้นหน้าจะกลายเป็นหมาบ้าที่ใครก็ฉุดไม่อยู่จนกว่าจะได้เอาเลือดหัวศัตรูออกมาละเลงพื้น

- มีแผลเป็นที่แก้มซ้าย ได้มาระหว่างการสอบจุนโคเซย์อิน

twitter : https://twitter.com/gnb_nao

